

„POŽEHNANÝ, KTO PRICHÁDZA V MENE HOSPODINA!“

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

Žalm 23; Ján 10,11–15; Žalm 22; Ž 89,28–33; Kol 1,16; Žalm 2; Heb 7,20–28

ÚVODNÝ TEXT

²²Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, stal sa uholným kameňom. ²³Stalo sa to na pokyn Hospodina: je to vec v našich očiach obdivuhodná. (Ž 118,22.23)

Žalmy vydávajú svedectvo o Kristovi a Jeho službe. Môžeme v nich vidieť takmer všetky aspekty Jeho diela v pláne spasenia. Rôznymi spôsobmi zobrazujú a predpovedajú Kristov život a Jeho činy – a často sa tak deje s pozoruhodnou presnosťou.

Medzi dôležité témy biblických žalmov patrí: Kristovo božstvo a synovstvo a Jeho poslušnosť a horlivosť pre Boží chrám. V žalmoch vidíme, že On je dobrý Pastier. A čítame aj o zrade, Jeho utrpení, nezlomených kostiach, smrti, vzkriesení, nanebovstúpení, kňazstve a kralovaní. V žalmoch vidíme všetko, čo bolo o Kristovi predpovedané mnoho storočí predtým, než prišiel v tele.

Aj to je dôvod, prečo sa Ježiš často odvolával na text žalmov – napríklad keď hovoril o svojej službe alebo keď sa rozprával s učeníkmi na ceste do Emauzu (Luk 24,44). Chcel, aby v nich našli dôkaz o tom, kým bol.

Medzi žalmy, ktoré obsahujú typologické naplnenie v Kristovi, patria Žalmy 24; 45; 72 a 101 (ideálny Kráľ a Sudca), 88 a 102 (modlitby trpiaceho Božieho služobníka).

Vo všetkých žalmoch, cez náreky žalmistov, ich vďakyvzdania, chvály a volania po spravodlivosti a vyslobodení, môžeme počuť ozveny Kristovej modlitby za záchranu sveta.

OSNOVA LEKCIE

Témou tejto lekcie je symbolika a typologické obrazy z Knihy žalmov, ktoré čitateľom po stáročia ukazujú povahu a dielo zaslúbeného a očakávaného Mesiáša.

- Ž 23: Božský Pastier (nedeľa)
- Ž 22: Trpiaci Mesiáš (pondelok)
- Ž 132: Zaslúbený potomok Dávida (utorok)
- Ž 110: Večný Kráľ (streda)
- Ž 110: Najlepší Kňaz (štvrtok)

SEBAOBETAVÝ PASTIER

¹Hospodin je môj pastier, nič mi nechýba. ²Vodí ma na zelené pastviny, privádza ma k tichým vodám. ³Obnovuje mi život, vodí ma správnymi cestami pre svoje meno. ⁴Hoc by som šiel temným údolím, nebudem sa báť zlého. Ved' ty si so mnou, tvoj prút a tvoja palica sú mi útechou. ⁵Prestieraš mi stôl pred mojimi protivníkmi, hlavu mi natieraš olejom, môj kalich preteká. ⁶Áno, dobrota a milosť budú ma sprevádzať po všetky dni môjho života. Vracat' sa budem do Hospodinovho domu, pokiaľ budem žiť. (Žalm 23)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Prečítaj si Žalm 23; Ž 28,9; Ž 80,2; Ž 78,52.53; Ž 79,13 a Ž 100,3. Ako je v týchto textoch zobrazený vzťah medzi Hospodinom a Jeho ľudom?

Obraz Hospodina ako pastiera a Božieho ľudu ako oviec na Jeho pastve zvyrazňuje Božie vedenie a trvalú starostlivosť o Jeho ľud a závislosť ľudí od Boha, ktorý jediný môže naplniť všetky ich potreby. Obraz vyjadruje blízkosť medzi Bohom a Jeho ľudom, pretože pastieri žili so svojimi stádami a starali sa o každú ovcu zvlášť. Pastierske obrazy zdôrazňujú, že Boh je vlastníkom svojho stáda. Toto vlastníctvo je zaručené dvomi silnými zväzkami: stvorením (Ž 95,6.7; Ž 100,3) a zmluvou (Ž 28,9; Heb 13,20).

Obraz božského Pastiera, ktorý vedie Jozefa ako stádo (Ž 80,2), zrejme pripomína Jákobovo požehnanie Jozefa. Toto požehnanie zobrazuje Boha ako Pastiera Izraela a odvoláva sa takto na veľké zaslúbenie a požehnanie (1Moj 49,24).

Králi boli považovaní za pastierov svojho ľudu (2Sam 5,2). Tento titul si však skutočne zaslúži iba Boh, pretože väčšina ľudských kráľov nežila podľa požiadaviek takéhoto povolania. Iba Ježiš prejavil bezvýhradnú starostlivosť o svoj ľud, a preto samého seba nazýva „dobrý pastier“.

Čo o sebe ako „dobrom pastierovi“ hovorí Ježiš v Ján 10,11–15?

Dôverné puto medzi božským Pastierom a Jeho stádom vidíme v tom, že stádo neomylné pozná Pastierov hlas (Ján 10,4.27). Dodnes môžu pastieri na Blízkom východe roztriediť premiešané stáda jednoduchým zavolaním na svoje ovce. Tie rozpoznávajú a nasledujú hlas svojho pastiera.

Božie stádo občas trpí rôznymi trápeniami a súženiami. Tie ľudia niekedy vnímajú ako znamenie, že je s nimi Boh nespokojný a opustil ich. Dobrý pastier však nikdy neopúšťa svoje zatúlané ovečky. Naopak, hľadá ich, aby ich zachránil. Toto je dôležitý a mocný obraz Božieho vzťahu k ľuďom. Boh je Pastier ochotný zomrieť za svoje ovce (Ján 10,11.15) a, paradoxne, sa v ich prospech stať obetným baránkom (Ján 1,29). Ježiš tiež pripomenul, že má ovce aj v iných ovčincoch. Aj tie povolá a zjednotí do jedného stáda (Ján 10,16).

APLIKÁCIA ■ Ako tvoj každodenný život ovplyvňuje skutočnosť, že Ježiš je náš dobrý Pastier?

TRPIACI MESIÁŠ

²Bože môj, Bože môj! Prečo si ma opustil? Ďaleko si od mojej spásy, ďaleko od môjho kriku. ³Bože môj, volám vo dne – neodpovedáš. Volám v noci – neviem sa utíšiť. ... ⁷Som ako červ, nie ako človek; ľudom som na posmech, ba aj vlastní ma zavrhlí. ... ¹⁶Hrdlo mi vyschlo ako črepiny; jazyk sa mi prilepil na podnebie, vrhol si ma do prachu smrti. ¹⁷Psy ma obklúčili, zovrela ma tlupa zlosynov, prebodli mi ruky a nohy. ¹⁸Môžem si spočítat všetky kosti. Oni sa prizerajú, oči si pasú na mne. ¹⁹Delia si moje rúcho, o môj odev losujú. (Ž 22,2.3.7.16–19)

²²Kameň, ktorý stavitelia zavrhlí, stal sa uholným kameňom. ²³Stalo sa to na pokyn Hospodina: je to vec v našich očiach obdivuhodná. (Ž 118,22.23)

Prečítaj si Žalm 22 a Ž 118,22. Ako sa k Mesiášovi správali tí, ktorých prišiel zachrániť?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

Mnohé žalmy vyjadrujú mučivé pocity úplnej opustenosti trpiaceho Mesiáša (napríklad Žalm 42; Žalm 88 a Žalm 102). Žalm 22 je priamym mesiášskym proroctvom, pretože mnohé detaily v tomto žalme nemožno historicky spájať s kráľom Dávidom, ale dokonale zodpovedajú okolnostiam Kristovej smrti. Veď Ježiš sa dokonca na kríži modlil slovami Žalmu 22,2 (Mat 27,46).

Nekonečnú bolesť Kristovho odlúčenia od Otca, spôsobeného tým, že niesol hriechy celého sveta, je možné vysvetliť len ich vzájomnou blízkosťou a jednotou (Ján 1,1.2; Ján 10,30). No ani hĺbka nepochopiteľného utrpenia nedokázala narušiť vzťah jednoty medzi Otcom a Synom. Vo svojej úplnej opustenosti sa Kristus bezpodmienečne odovzdáva Otcovi. A to aj napriek nesmiernej hĺbke zúfalstva, ktorému čelil.

„Kristus ako náš zástupca a naše útočisko niesol nepravosti nás všetkých. Bol rátaný medzi priestupníkov, aby nás mohol vykúpiť spod odsúdenia, ktoré nám podľa zákona patrilo. Jeho srdce tiesnil hriech každého Adamovho potomka. Boží hnev namierený proti hriechu, hrozivý prejav Otcovho odporu k nepravosti, desil jeho Syna.“ (DA 753; CL 490)

Hrozivé obrazy zvierat – silných býkov, revúcich levov a psov – zdôrazňujú ľudskú krutosť a nepriateľstvo, s ktorými sa Kristus stretol predovšetkým v posledných hodinách svojho života. A naopak, Kristus bol vo svojej bezbrannosti prirovnávaný k bezvýznamnému a bezmocnému červovi. Žalm 22 s úžasnou presnosťou vyjadruje jedovaté poznámky davu, ktorý Ježiša zosmiešňoval tými istými slovami, akými sa Kristus prihovárал svojmu Otcovi (Ž 22,2.9; Mat 27,43). Spomína dokonca aj vojakov, ktorí si delili Ježišovo rúcho (Ž 22,19; Mat 27,35). Ľudia vtedy ešte netušili, že „červ“ (Ž 22,7), ktorého sa snažili zničiť a zašliapať do zeme, stane sa raz hlavným, „uholným kameňom“ chrámu a bude tvoriť jeho základ (Ž 118,22).

Zavrhnutý Mesiáš sa však po svojom vzkriesení stal Zdrojom spásy pre Boží ľud (Mat 21,42; Sk 4,10–12). Kristus trpel odmietnutím od ľudí, ale Boh oslávil svojho Syna tým, že zo zavrhnutého kameňa urobil „živý kameň“, ktorý sa stal „uholným kameňom“ Božieho duchovného chrámu (Ef 2,20–22; 1Pet 2,4–8). Pre tých, čo odmietnu tento Kameň, ktorý sa stal Božím prostriedkom nášho spasenia, stane sa pôvodcom a prostriedkom ich odsúdenia (Iz 8,14; Mat 21,44).

■ Ježiš na kríži zaplatil za každý hriech, ktorého sme sa dopustili. Ako by mala skutočnosť, že za nás trpel, ovplyvniť spôsob nášho života? Prečo by nám to malo pomáhať vnímať hriech ako niečo naozaj odporné?

APLIKÁCIA

NAVŹDY VERNÝ SVOJEJ ZMLUVE

¹⁰Pre svojho služobníka Dávida neodmietni svojho pomazaného. ¹¹Hospodin prisahal vernosť Dávidovi, neodstúpi od nej: „Jedného potomka z tvojho rodu posadím po tebe na trón. ¹²Ak tvoji synovia dodržia moju zmluvu i príkázania, ktoré ich naučím, potom ich synovia na večné veky budú sedieť na tvojom tróne.“ (Ž 132,10–12)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Čo je podľa týchto textov podstatou Božej zmluvy s Dávidom? Čo túto zmluvu ohrozilo?
Ž 89,28–33.39–47
Ž 132,10–12

Zmluva s Dávidom obsahuje Božie zaslúbenie večnej podpory dávidovskej línie a prosperity Božieho ľudu (2Sam 7,5–16; Ž 89,2–5.20–38; Ž 132,12–18). Trvalosť tejto zmluvy vychádzala z Božej prísahy a z kráľovej vernosti Bohu. Avšak ani oddaní králi, ako napríklad Dávid, neboli vždy verní Hospodinovi. Žalm 89 je žalospevom nad krutou realitou, ktorá naznačuje, že slávne zaslúbenia dávidovskej zmluvy sa stratili. Je Izrael beznádejne opustený Bohom? Odpoveď je, samozrejme, nie!

Áno, Boží hnev je prejavom Jeho súdu (Ž 38,2; Ž 74,1). Boží hnev však netrvá večne. Keď totiž ľudia činia pokánie, Božia večná láska im odpúšťa. Kým však zostávajú v hriechu, Božia nespokojnosť s chybujúcim ľudom je vážna. Ľudia cítia trpké následky svojej neposlušnosti a uvedomujú si závažnosť svojich hriechov (Ž 89,39–47). Napriek tomu sa pýtajú: „Dokedy ešte?“ Odvolávajú sa pritom na dočasný, pomimutelný charakter Božieho hnevu (Ž 89,47). Obnovená nádej pramení z nového uistenia, že Boh vo svojej vernosti „pamätá“ na svoju milosť (Ž 89,48.51).

Ľudia zlyhali vo svojom záväzku, ktorý im vyplýval zo zmluvy s Bohom. Napriek tomu sa mohli spoľahnúť na zaslúbenia nemenných zámerov, ktoré s nimi Boh mal prostredníctvom Mesiáša. Kristus totiž stelesňuje všetku spravodlivosť a spásu Izraela a celého sveta. Boh teda napokon zvíťazí a Jeho večné kráľovstvo bude stáť naveky. Bude to však len a len vďaka Ježišovi, a nie pre akékoľvek zaslúhy Božieho ľudu.

Ježiš Kristus je Syn Dávidov a Mesiáš (Mat 1,1; Heb 1,8). Apoštol Pavol o ňom hovorí ako o „prvorodenom všetkého tvorstva“ (Kol 1,15). V Pavlovej argumentácii zaznieva text Ž 89,28. Dávid, ktorý je predobrazom Krista, je v tomto verši predstavený ako Boží prvorodený: „Ustanovím ho za prvorodeného, za najvyššieho medzi kráľmi zeme.“

Je jasné, že titul „prvorodený“ nevyjadruje Dávidov biologický stav, pretože Dávid bol ôsmym dieťaťom svojich rodičov (1Sam 16,10.11). Podobne je to aj s Ježišom. Titul „prvorodený“ znamená Jeho zvláštnu vážnosť a autoritu (Kol 1,16.20–22). Keď Boh vzkriesil Ježiša z mŕtvych, urobil Ho najvyšším Kráľom nad celým svetom (Sk 2,30.31).

APLIKÁCIA ■ Čo hovorí text Kol 1,16.20–22 o tom, kto bol Ježiš a čo pre nás urobil? Aké zaslúbenie z toho pre nás vyplýva?

VEČNÝ KRÁĽ

¹Výrok Hospodina môjmu Pánovi: „Sed' po mojej pravici, kým nepoložím tvojich nepriateľov za podnožku tvojim nohám.“ ²Žezlo tvojej moci vystrie Hospodin zo Siona. Panuj uprostred svojich nepriateľov! ³Tvoj ľud príde dobrovolne v deň, keď sa ujmeš moci; v nádhere svätyne ako rosa z lona úsvitu sa objaví tvoja mlad'. ... ⁵Pán je po tvojej pravici; v deň svojho hnevu rozdrví kráľov. ⁶Bude súdiť uprostred národov, bude tam plno mŕtvol. Rozdrví hlavy mnohých krajín. (Ž 110,1–3.5.6)

Čo hovoria tieto texty o Kristovi ako Kráľovi?

Žalm 2

Ž 110,1–3

Ž 89,5.14–18

Ž 110,5.6

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

Predstavenie Boha ako Otca Mesiáša poukazuje na korunováciu kráľa, keď sa kráľ stal súčasťou Božej zmluvy (Ž 2,7; Ž 89,27–29). Žalm 2,7 predvída Kristovo vzkriesenie a vyvýšenie a zobrazuje ho ako začiatok novej večnej zmluvy a Kristovho kráľovského kňazstva (Sk 13,33–39; Heb 1,5; Heb 5,5). Mesiáš sedí po Božej pravici ako Nieкто, kto má výnimočnú a s nikým neporovnateľnú česť a autoritu (Ž 110,1; Sk 7,55.56). „Okrem toho, harmónia medzi Hospodinom a ‚pomazaným‘ (Mesiášom) naznačuje zámer stotožniť tohto dávidovského Mesiáša so samotným Hospodinom. ... Ak ten, kto sedí po pravici, je Hospodin, potom Hospodin je zároveň Mesiáš, pretože ten je tiež viditeľný po pravici [pozri Ž 110,1.5].“ (DOUKHAN Jacques: *On the Way to Emmaus*. Clarksville, MD: Lederer Books, 2012, s. 26, 27)

Kristus sa napokon stane absolútnym víťazom nad svojimi nepriateľmi. Urobíť z nepriateľov „podnožku“ je obraz, ktorý odzrkadľuje zvyk starovekých kráľov Blízkeho východu šliapnuť na šiju porazených nepriateľov, aby tak demonštrovali svoju úplnú nadvládu nad nimi. Kristova palica tu však nie je nástrojom teroru a nemá naháňať hrôzu (Ž 2,9; Ž 110,2).

Palicu („berlu“; „prút“) pôvodne držali kmeňoví náčelníci ako symbol kmeňa (4Moj 17,16–25). Kristova palica pochádza zo Siona, pretože On zastupuje ľud Siona. Jeho palica je symbolom Božieho súdu, ktorý ukončuje vládu zla a zobrazuje Kristovu vládu (Zj 2,27; Zj 12,5). Dokonca aj bezbožní králi majú možnosť činiť pokánia a podriaďiť sa Mesiášovi (Ž 2,10–12).

Dôležité názorné zobrazenie Kristovho konečného víťazstva sa nachádza v predadventnej scéne v Danielovi 7. Táto scéna ukazuje, že po vynesení rozsudku v prospech „svätých Najvyššieho“ (Dan 7,22) je ustanovené Božie kráľovstvo a že toto „kráľovstvo bude večné“ (Dan 7,27). Vďaka krížu je zaslúbenie kráľovstva isté.

Požehnanie je zaslúbené všetkým, ktorí dôverujú Kráľovi. A ľud sa napokon raduje z Mesiášovej zvrchovanej a spravodlivej vlády (Ž 2,12; Ž 89,16–18).

- Je potešujúce vedieť, že dobro napokon zvíťazí nad zlom, bude nastolená spravodlivosť a navždy budú porazené utrpenie, bolesť a smrť. Ako môže byť pre nás táto pravda útechou teraz, keď až príliš často vidíme, že sa zlu a nespravodlivosti v tomto svete darí?

APLIKÁCIA

„KŇAZ NAVEKY NA SPÔSOB MELCHISEDEKA“

⁴Hospodin prisahal a neolútuje: „Ty si kňaz naveky na spôsob Melchisedeka.“

⁵Pán je po tvojej pravici; v deň svojho hnevu rozdrví kráľov. ⁶Bude súdiť uprostred národov, bude tam plno mŕtvol. Rozdrví hlavy mnohých krajín.

⁷Cestou sa napije z potoka, vďaka čomu vztyčí hlavu. (Ž 110,4–7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Uvažuj o úvodnom texte (Ž 110,4–7). V čom je Kristovo kňazstvo jedinečné? V čom nás Kristovo nebeské kňazstvo naplňa nádejou?

Boh dáva Mesiášovi hodnosť večného Kráľa (Ž 110,1–3) a najvyššieho Kňaza na spôsob („podľa poriadku“) Melchisedeka (Ž 110,4–7). Hospodin zapečatuje svoje slovo slávnostným zaslúbením (Heb 6,18). Božia prisaha, že nám určite dá dokonalého Kňaza, je znamením Jeho milosti. Ľudské hriechy a otvorené vzbury neustále dávajú Bohu dôvody, aby svoj ľud opustil. Božia prisaha je však nemenná a zaručuje Božiu milosť na súde, ak Jeho ľud bude činiť pokánie (2Moj 32,14; Ž 106,45).

Božia prisaha prináša do zmluvy s ľuďmi nový prvok vyhlásením, že Kráľ – Mesiáš je zároveň kňazom (Ž 110,4). Izraelskí králi nikdy nemohli pôsobiť ako levitskí kňazi (4Moj 8,19; 2Par 26,16–21). Keď Písmo hovorí o tom, že králi alebo ľudia prinášajú obete, znamená to, že tieto obete priniesli pred kňazov a až tí ich obetovali. Žalm 110 odlišuje Kráľa – Mesiáša od ostatných izraelských kráľov a kňazov. Kristovo večné kňazstvo pochádza od Melchisedeka, ktorý bol kráľom Šalému (Jeruzalema) a zároveň „kňazom Najvyššieho Boha“ (1Moj 14,18–20). Stará zmluva nehovorí o žiadnom izraelskom kráľovi (dokonca ani o Dávidovi), že by bol kňazom podľa spôsobu Melchisedeka. Jedinou výnimkou je Žalm 110. Je zrejmé, že tento žalm hovorí o takom kráľovi a kňazovi, ktorý mal v dejinách Izraela jedinečné postavenie.

Prečítaj si Heb 7,20–28. Aké sú dôsledky toho, že Kristus je najvyšší Kňaz?

Ako Božský Kráľ a večný Kňaz je Kristus nadradený nad všetkými ľudskými kňazmi a kráľmi. Písmo hovorí, že v tom spočíva naša nádej. Kristus potvrdzuje „lepšiu“ zmluvu, ktorá je založená na Božej prisaha, nie na ľudských sľuboch. Kristus slúži v nebeskej svätyni. Jeho kňazstvo nie je ovplyvnené hriechom ani smrťou, ako je to u ľudských kňazov, a preto sa môže za svoj ľud naveky prihovárať a priniesť mu večné spasenie. Zmierujúce dielo Krista ako dokonalého a súcitného kňaza dáva ľuďom trvalú istotu, že budú prebývať v prítomnosti samotného Boha (Heb 6,19.20). Kristovo kráľovské kňazstvo skoncuje s vládou zla nielen v srdciach ľudí, ale aj vo svete. Dodrží zaslúbenie zo Žalmu 2, že každý národ a vládca bude podrobený kráľovskému súdu Ježiša Krista (Ž 2,6–9; Ž 110,1.2.5.6). Ježišovo úžasné kráľovské kňazstvo si nárokuje našu úplnú dôveru a poslušnosť.

APLIKÁCIA ■ Čo pre teba znamená skutočnosť, že Ježiš je nielen Vládcom celého sveta, ale je aj naším Kňazom a prináša nám odpustenie?

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Cesta lásky* si prečítajte kapitolu „Najväčší dar ľudstvu“ (DA 19–26; CL 9–14)

Žalmy sú Kristovými modlitbami, modlitbami o Kristovi a tiež modlitbami ku Kristovi. Prinášajú preto jedinečné zjavenie Kristovej osoby a vykupiteľskej služby Toho, ktorého Písmo označuje slovami „Boh s nami“ (Mat 1,23). Ježiš je „Boh s nami“ v našich modlitbách opustenosti a utrpenia. On je „Boh s nami“ vo volaní po spravodlivosti a vyslobodení. Ježiš je „Boh s nami“ tým, že nás nenecháva stratených a zúfalých, ale ukazuje nám víťaznú cestu viery. Stal sa pre nás večným Kňazom a Kráľom, aby nás zachránil od večnej záhuby hriechu. V Kristovi, dokonalom dávidovskom Kráľovi, nachádzajú svoje naplnenie všetky Božie zaslúbenia spásy (2Kor 1,20).

Kniha *Cesta lásky* podrobne opisuje Kristovu jednotu s ľudstvom: „Kristus sa svojim človečenstvom spojil s ľudstvom, svojím božstvom je spojený s Božím trónom. Ako Syn človeka nám dal príklad poslušnosti, ako Syn Boží dáva nám silu poslúchať. Bol to vlastne Kristus, kto z horebského kra oslovil Mojžiša: *SOM, KTORÝ SOM... Tak povedz Izraelcom: SOM ma poslal k vám.* (2Moj 3,14) To bola záruka vyslobodenia Izraela. Keď teda prišiel „v podobe človeka“, predstavil sa: *JA SOM.* Dieťa z Betlehema, tichý a pokorný Spasiteľ, je Boh, „ktorý sa zjavil v tele“. (1Tim 3,16) Nám hovorí: *JA SOM dobrý pastier. JA SOM ten živý chlieb. JA SOM cesta i pravda i život. Daná je mi všetka moc na nebi a na zemi.* (Ján 10,11; 6,51; 14,6; Mat 28,18) *JA SOM istota každého zaslúbenia. JA SOM, nebojte sa. Boh s nami je istota – oslobodzuje nás od hriechu, dáva nám silu poslúchať nebeský zákon.*“ (DA 24.25; CL 12)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ako Boh preukázal neochvejnú vernosť svojej zmluve napriek nevernosti ľudí? Aké uistenie to prináša dnešným strápeným a zápasiacim Božím deťom?
2. Ako Kristovo jedinečné a nadradené kňazstvo podľa spôsobu Melchisedeka posilňuje istotu spasenia Božieho ľudu?
3. Evanjeliá ukazujú, že mnohé mesiášske zaslúbenia v žalmoch sa naplnili v Ježišovi Kristovi. Ako to dokazuje pravdivosť Božieho slova? Prečo musíme odolávať náladám, ktoré majú tendenciu oslabovať našu dôveru v Božie slovo?
4. Akú útechu môžeme získať z Kristových slov: „Daná mi je všetka moc na nebi aj na zemi.“ (Mat 28,18)? Ako môžeme aplikovať toto zaslúbenie na našu vlastnú skúsenosť?